

บทที่ 5

แนวทางในการวางแผนการใช้ที่ดินสุขาภิบาลปากน้ำ

บทบาทและความสำคัญของป่าชายเลน

ป่าชายเลนเป็นป่าไม้ไม่ผลัดใบของสังคมพืชที่ชอบขึ้นอยู่ ตามบริเวณริมฝั่งทะเล อ่าว ทะเลสาบ ลำคลอง และปากแม่น้ำ ที่มีน้ำทะเลท่วมถึง ถ้ามีพันธุ์ไม้โกงกางอยู่มากจะเรียกชื่อว่า ป่าโกงกาง ป่าชายเลนพบมากในประเทศแถบโซนร้อน เช่น ในทวีปเอเชีย ได้แก่ ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และไทย เป็นต้น

บทบาทที่สำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ เป็นแหล่งผลิตไม้เผาถ่าน , ผลิตภัณฑ์ไม้ , แทนนิน , ยาสมนไพร และอื่น ๆ

ดังนั้นป่าชายเลนเป็นระบบนิเวศที่มีคุณค่ามหาศาล และมีความสำคัญต่อมนุษย์หลายรูปแบบ ที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดคือ การใช้ประโยชน์จากไม้ชายเลนเพื่อการเผาถ่าน ไม้ในป่าชายเลนส่วนใหญ่ (90%) จะใช้ในการผลิตถ่าน ส่วนมากจะใช้ไม้ในสกุล **Rhizophoraceae** โดยเฉพาะไม้โกงกางใบเล็กและไม้โกงกางใบใหญ่ ทั้งนี้เพราะไม้โกงกางเหล่านี้มีน้ำหนักมาก และมีความหนาแน่นสูง, แข็ง นอกจากนั้นยังให้ค่าความร้อนสูงมาก การใช้ประโยชน์ในรูปแบบอื่น ๆ คือ เป็นไม้ฟืน ไม้เสาเข็ม ไม้ค้ำยัน ไม้ก่อสร้าง แพลลา อุปกรณ์การประมง และเฟอร์นิเจอร์

นอกจากนี้ ป่าชายเลนยังเป็นแหล่งยังชีพของประชาชนผู้ที่อาศัยอยู่ตามชายฝั่งทะเล โดยช่วยเอื้ออำนวยปัจจัยในการดำรงชีพหลายประการ เช่น ใช้ไม้ป่าชายเลนทำหลักไม้สำหรับใช้กับอุปกรณ์จับสัตว์น้ำ เปลือกไม้บางชนิดใช้ย้อมแหและอวนให้คงทน น้ำผึ้งจากรังผึ้งในป่าชายเลนใช้เป็นอาหาร ผลของจาก (Nypa palm) ใช้รับประทาน ใบจากใช้มวนยาสูบและมุงหลังคา สัตว์น้ำในป่าชายเลนถูกใช้เป็นอาหาร พืชบางอย่าง เช่น เหงือกปลาหมอ ใช้สกัดนิ้วและถั่วดำ ใช้สำหรับบำบัดโรคทางเดินอาหารอักเสบในเด็ก แต่ยังคงมีการพิสูจน์และทำการวิจัยถึงผลข้างเคียงต่าง ๆ นอกจากนั้นประชาชนเหล่านี้ยังประกอบอาชีพการประมงชายฝั่ง โดยการจับสัตว์น้ำในป่าชายเลนจำหน่ายอีกด้วย

ทำหน้าที่เสมือนเขื่อนป้องกันคลื่นลมจากทะเล ช่วยลดความรุนแรงของพายุ ที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อมนุษย์และระบบนิเวศที่อยู่บริเวณถัดเข้ามา ต้นไม้ชายเลนที่เป็นแนวหนาแน่นที่ช่วยบรรเทาพายุที่เกิดขึ้นเสมอ

หน้าที่ดักกรองสารปฏิจุลและสารมลพิษต่าง ๆ จากบนบกไม่ให้ลงสู่ทะเลโดยตรง เช่น โลหะหนักหลายชนิด เมื่อถูกพัดพาที่จะตกตะกอนที่บริเวณดินเลนในป่าชายเลน ขยะ เช่น โฟม,

ผลิตภัณฑ์จากพลาสติกที่ย่อยสลายได้ยากและใช้เวลานานแม้แต่คราบน้ำมันต่าง ๆ ฯลฯ ก็จะถูกดักกรองไว้ในป่าชายเลนเช่นกัน

เป็นที่อยู่อาศัย วางไข่ อาหาร และเจริญเติบโตของสัตว์น้ำวัยอ่อนหลายชนิด โดยเฉพาะสัตว์น้ำเศรษฐกิจ เช่น ปูทะเล ปลากระบอก ปลากระรัง หอยนางรม ฯลฯ ล้วนแต่ต้องพึ่งพาอาหารจากป่าชายเลนทั้งสิ้น

นอกจากนี้ ป่าชายเลนยังมีความสำคัญในฐานะที่เป็นแหล่งผลิตสารอินทรีย์ ในแต่ละปีมีปริมาณไม่น้อยกว่า 1 ตันน้ำหนักแห้งต่อไร่แก่ระบบนิเวศชายฝั่งทะเลอื่น ๆ และระบบนิเวศป่าชายเลนยังมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับระบบนิเวศหญ้าทะเลและแนวปะการัง

ป่าชายเลนยังมีลักษณะพิเศษอีกหลายอย่าง เป็นต้นว่ามีความอุดมไปด้วยพรรณไม้นานาชนิดที่มี ใบ ดอก และผลสวยงาม อีกทั้งเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ชนิดต่าง ๆ ที่มีลักษณะสีน้ำตาลปนเทา เช่น ปูก้ามดาบ เป็นต้น ยังมีลำคลองที่คดเคี้ยวเลี้ยวลัดไปมา ทำให้ป่าชายเลนเป็นแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งพักผ่อนหย่อนใจที่สำคัญอย่างยิ่ง เช่น อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะพีพี อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม เป็นต้น โดยป่าชายเลนจะเพิ่มความสวยงามแปลกตาให้แก่ทัศนียภาพบริเวณชายฝั่งทะเลได้เป็นอันมาก

จากการศึกษาพบว่าพื้นที่ป่าชายเลนบริเวณโดยรอบสุขาภิบาลปากน้ำมีแนวโน้มลดลงมากซึ่งเป็นผลมาจาก การขยายตัวของชุมชนบริเวณสุขาภิบาลปากน้ำเข้าไปในพื้นที่ป่าชายเลนเพื่อเป็นที่อยู่อาศัย ทำเกษตรกรรม การประมงและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงมากที่สุด

หากมีการโยกย้ายประชากรออกจากพื้นที่ก็อาจจะก่อให้เกิดปัญหา เช่น การประท้วงของประชาชน, การฟื้นฟูป่าชายเลนทำได้ยากและไม่คุ้มต่อการลงทุน การสูญเสียแหล่งธุรกิจการค้า ฯลฯ ดังนั้นจึงควรให้ชุมชนและป่าชายเลนอยู่ร่วมกันโดยอาศัยพึ่งพากัน เพื่อให้เกิดความสมดุลทางนิเวศวิทยา จึงจะเป็นแนวทางการใช้ที่ดินที่เหมาะสมถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ซึ่งจากการวิเคราะห์ปัญหาในบทที่ 4 พบว่าปัญหา 5 อันดับแรกซึ่งเป็นปัญหาที่สามารถแก้ไขได้และเมื่อแก้ไขปัญหานั้นได้ก็สามารถทำให้ปัญหาอื่น ๆ ผ่อนคลายความรุนแรงลงได้ด้วย ดังนั้นแนวทางในการวางแผนการใช้ที่ดิน จึงเสนอวัตถุประสงค์ ในการวางแผนการใช้ที่ดินสุขาภิบาลปากน้ำและพื้นที่ป่าชายเลนโดยรอบสุขาภิบาล อำเภอเมือง จังหวัดระนอง เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวไว้ดังต่อไปนี้

1. จัดระเบียบการใช้ที่ดินในเขตพื้นที่สุขาภิบาลปากน้ำและพื้นที่ป่าชายเลนโดยรอบ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อชุมชนที่อยู่ในบริเวณสุขาภิบาลปากน้ำสามารถอยู่ร่วมกันกับป่าชายเลนโดยรอบ และเกิดความสมดุลทางนิเวศวิทยา

2. เพื่อจัดสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้เหมาะสมกับเขตพื้นที่สุขาภิบาลปากน้ำและป่าชายเลนโดยรอบ และเหมาะสมต่อแนวทางการวางแผนการใช้ที่ดินบริเวณดังกล่าว

3. เพื่อเป็นนโยบายของรัฐบาลในการอนุมัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ศึกษาต่อไป เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงขอเสนอแผนการใช้ที่ดินของสุขาภิบาลปากน้ำและพื้นที่ป่าชายเลนโดยรอบโดยแบ่งพื้นที่เป็น 5 ส่วน การจัดแบ่งส่วนของพื้นที่อาศัย ลักษณะทางภูมิประเทศโดยใช้ลำคลอง, ลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินและแนวโน้มในอนาคตเป็นหลัก ดังต่อไปนี้

1. พื้นที่ A มีพื้นที่ประมาณ 2.23 ตารางกิโลเมตร ซึ่งเป็นบริเวณเกาะกลางทั้งหมดและพื้นที่ที่เป็นทางเข้าบริเวณเกาะกลางโดยเฉพาะตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4080 ควรจะทำเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจด้านสะพานปลาและท่าเทียบเรือ จึงควรจะมีผังการใช้ที่ดินที่เป็นประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก ดังแผนที่ที่ 5.1

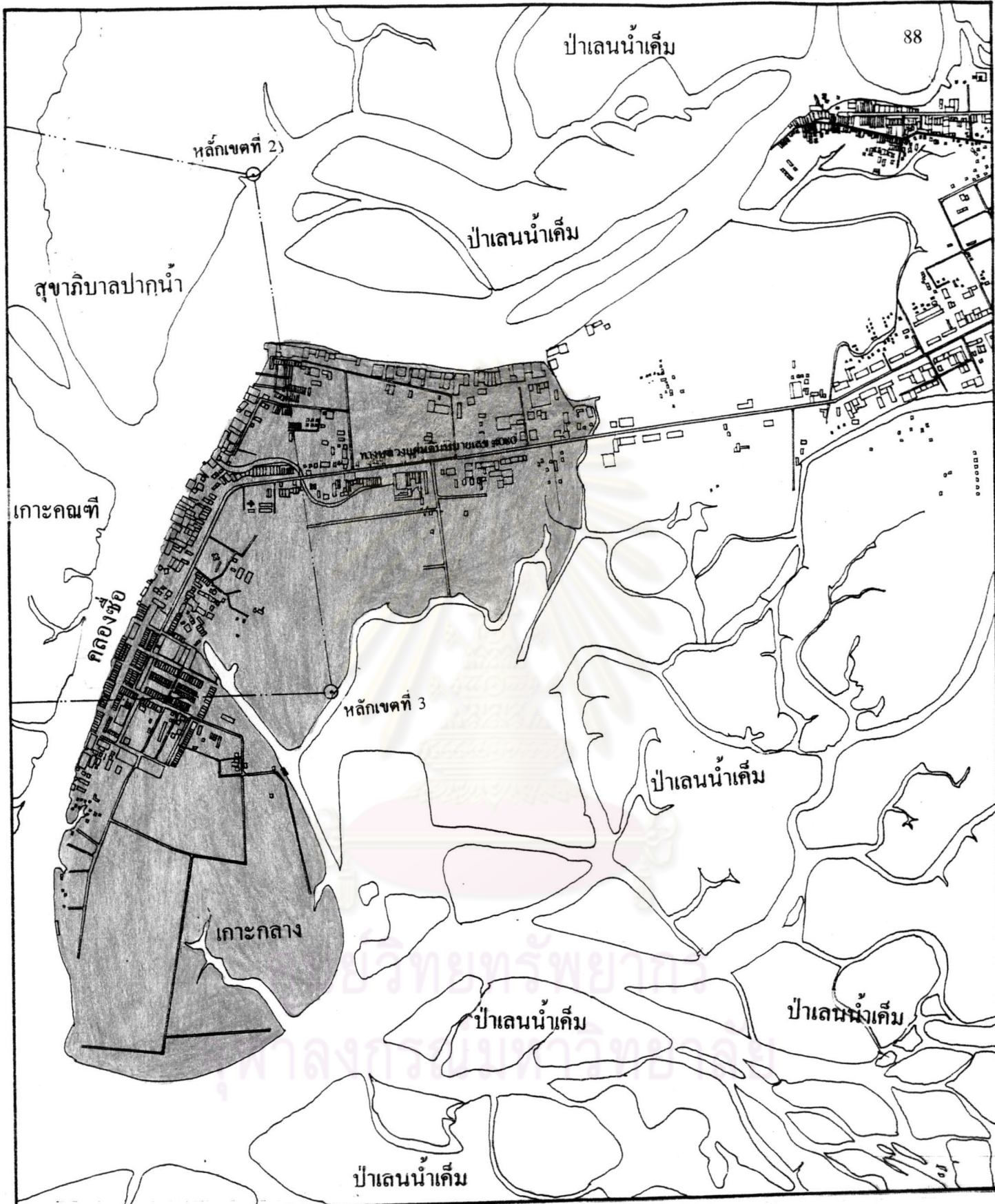
2. พื้นที่ B. เป็นเขตพื้นที่ที่มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ A โดยเกาะติดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4080 ไปทางทิศตะวันออกของพื้นที่ A มีพื้นที่ประมาณ 0.58 ตารางกิโลเมตรดังนั้นควรจะเป็นสถานที่รองรับความเจริญเติบโตของพื้นที่ A โดยควรจะมีผังการใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง ดังแผนที่ที่ 5.2

3. พื้นที่ C คือบริเวณเกาะคดทั้งหมด มีพื้นที่ประมาณ 1.23 ตารางกิโลเมตร ลักษณะทางภูมิศาสตร์เป็นเกาะดังนั้นการเข้าถึงลำบาก(ทางเรือ) และยังมีประโยชน์ในด้านป้องกันคลื่นลมในหน้ามรสุมอีกด้วยจึงสมควรมีผังในการใช้ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและมีพื้นที่บางส่วนเป็นการใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อยดังแผนที่ที่ 5.3

4. พื้นที่ D มีพื้นที่ประมาณ 7.22 ตารางกิโลเมตร แบ่งเป็น 2 ส่วน

1. เป็นพื้นที่ที่อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของสุขาภิบาลปากน้ำ มีพื้นที่ประมาณ 4.07 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตที่ติดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4004 แต่การเข้าถึงเป็นไปได้ลำบากพอสมควร เพราะลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม น้ำท่วมขัง นอกจากนี้พื้นที่ส่วนใหญ่จะถูกใช้ในการทำสวนของคนเชื้อสายจีน(ฮวงซู่ย) เนื่องจากมีสภาพภูมิประเทศที่ตรงตามตำราคือ ข้างหลังเป็นภูเขา ข้างหน้าเป็นแม่น้ำ จะสังเกตเห็นสวนเจ้าเมืองระนองอยู่ติดกับบริเวณนี้ แต่ในปัจจุบันเป็นพื้นที่ป่าชายเลนที่ถูกทำลายและเป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีไม้เบิกนำที่เป็นต้นไม้เป็นพุ่มเป็นหนามมากมาย ตลอดจนการบุกรุกทำลายในรูปของการเกษตรกรรม เช่น ปลูกสวนมะพร้าว ปลูกสวนไม้ผล เป็นต้น และยังมีกรบุกรุกทำลายต่อไป

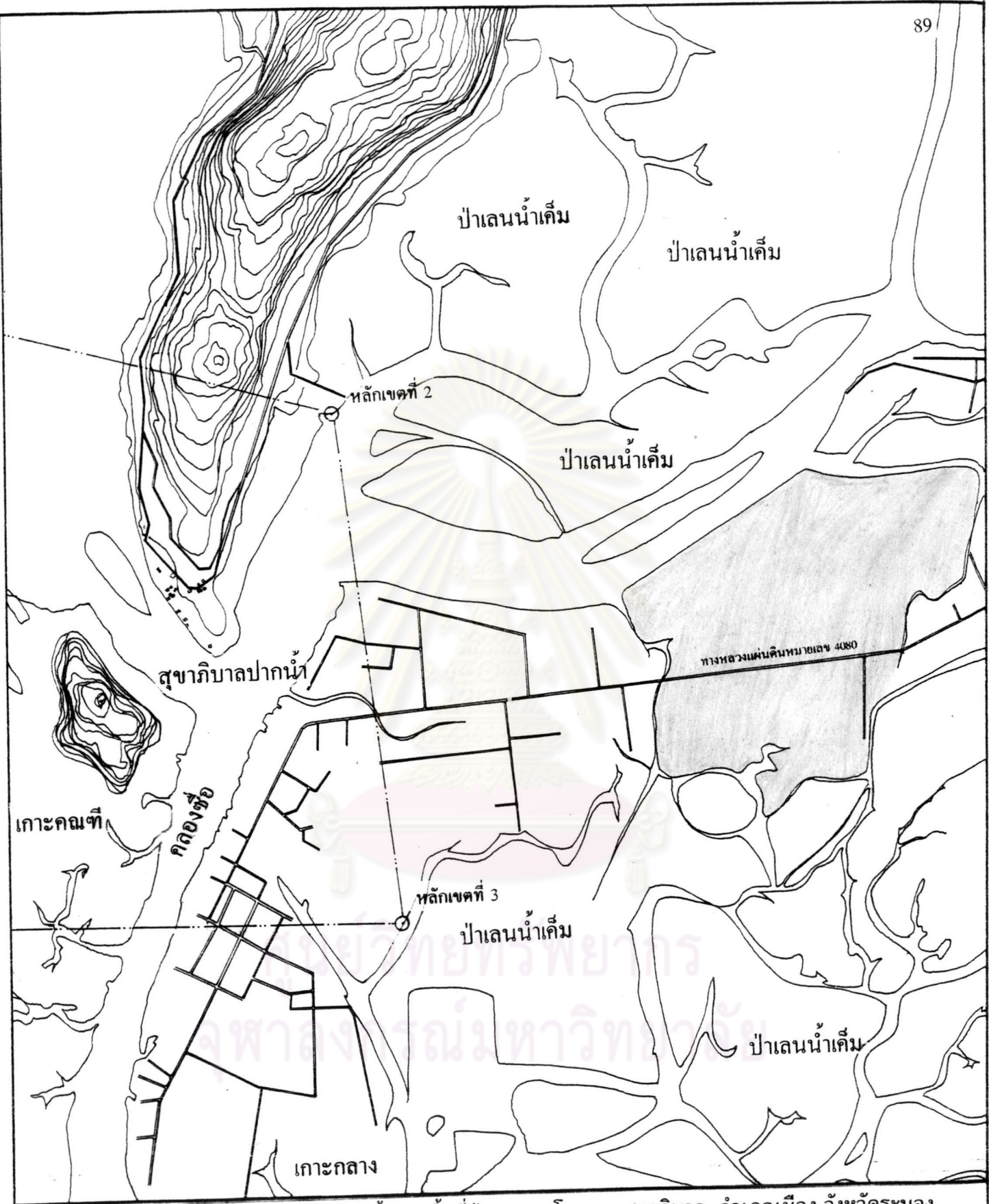
2. ด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของสุขาภิบาลปากน้ำ มีพื้นที่ประมาณ 3.15 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าชายเลนและการถมที่ดินยังมีน้อยจึงเห็นสมควรให้พื้นที่บางส่วนของพื้นที่ D เป็นพื้นที่ที่มีการอนุรักษ์ไว้ประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยมีพื้นที่ทางด้านบนของสุขาภิบาลปากน้ำและพื้นที่ทางด้านล่างของสุขาภิบาลปากน้ำดังแผนที่ที่ 5.4

การวางแผนการใช้ที่ดินสุขาภิบาลปากน้ำและพื้นที่ป่าชายเลนโดยรอบสุขาภิบาล อำเภอเมือง จังหวัดระนอง

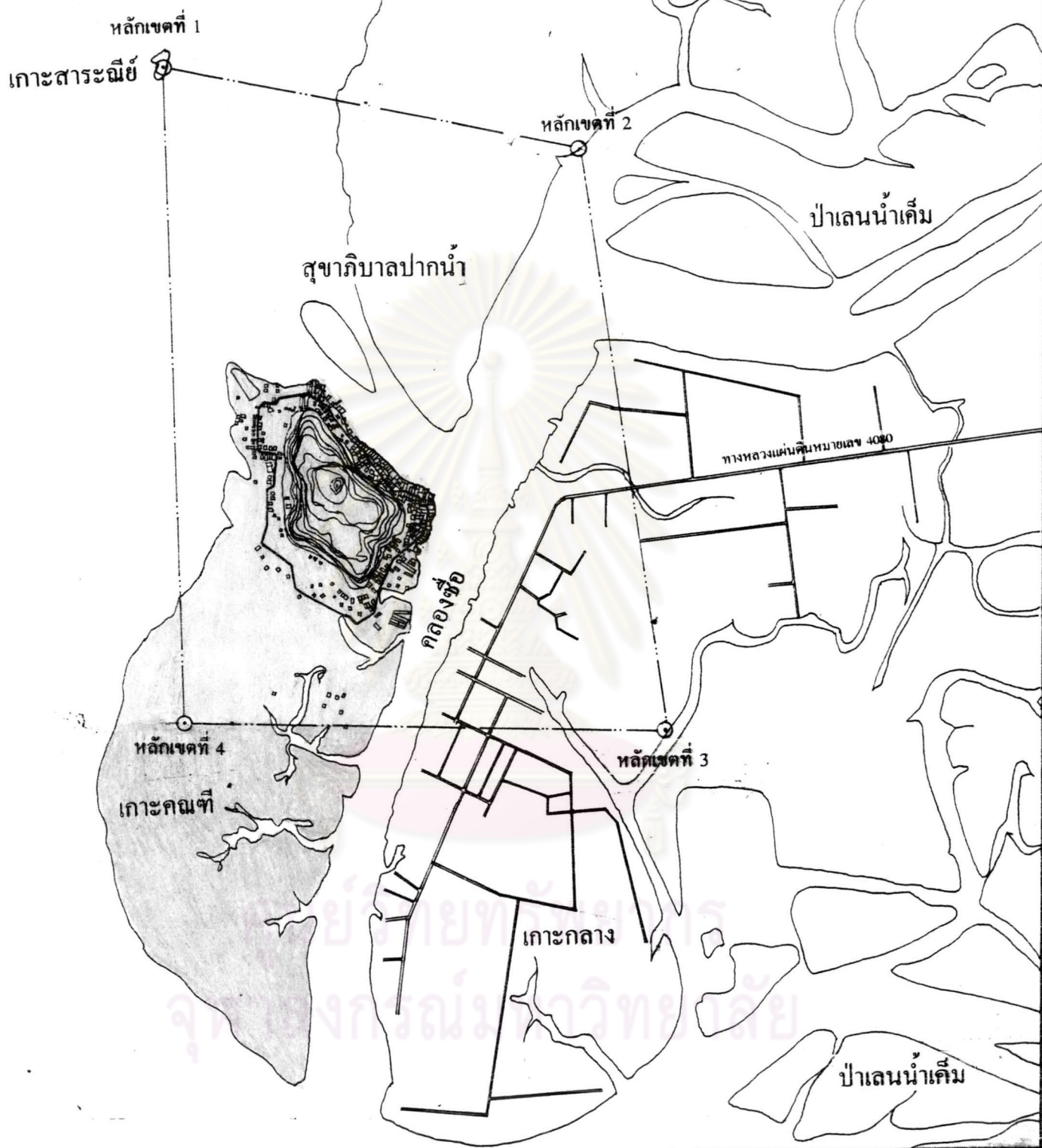
สาขาวิชา การวางผังเมือง ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	แผนที่ 5.1 แสดงผังการใช้ที่ดินในพื้นที่ศึกษา A	เครื่องหมาย น้ำ แนวเขตสุขาภิบาล ถนน กุฎา	 ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก
	ที่มา : กรมการผังเมือง		

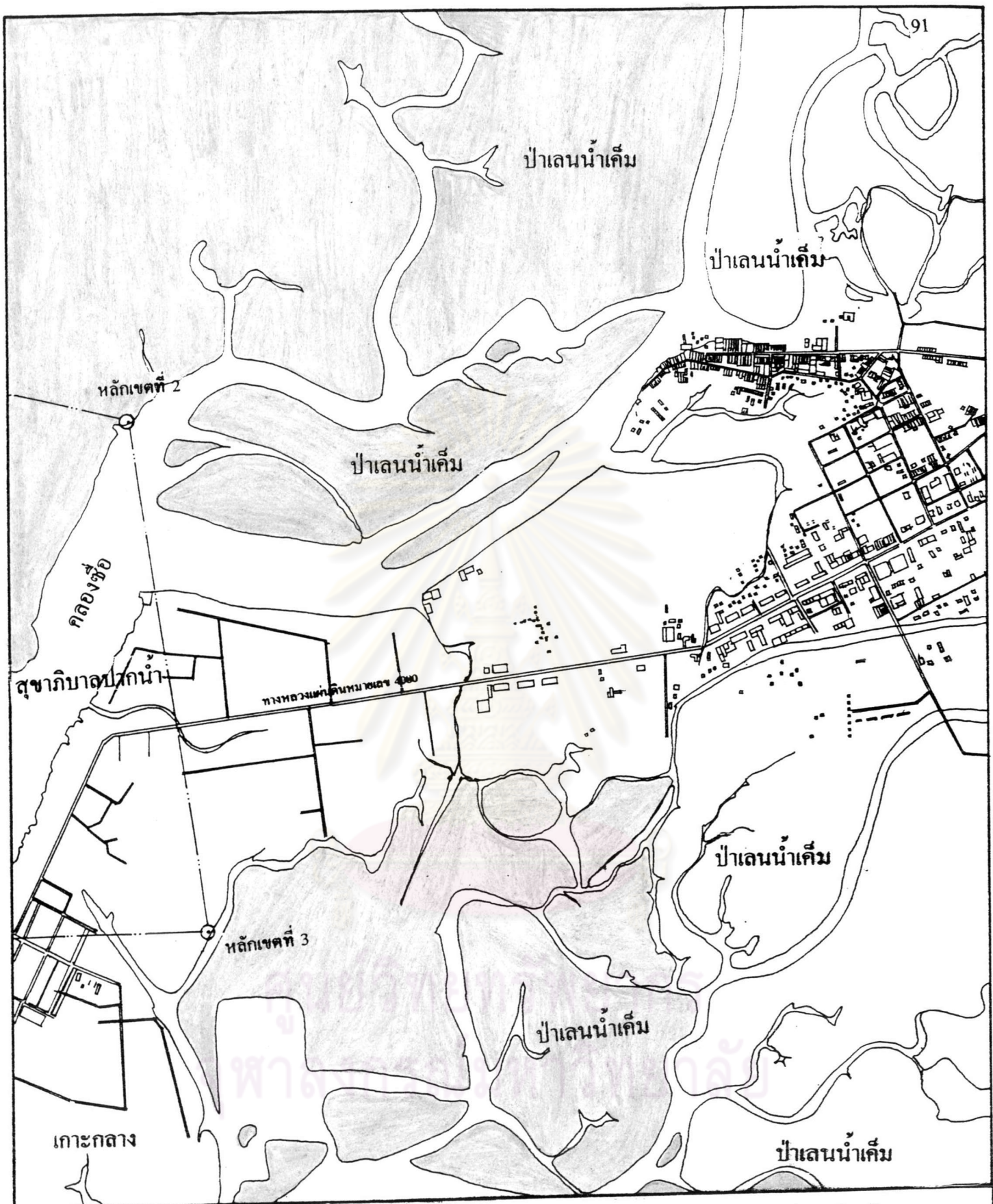
การวางแผนการใช้ที่ดินสุขาภิบาลปากน้ำและพื้นที่ป่าชายเลนโดยรอบสุขาภิบาล อำเภอเมือง จังหวัดระนอง

สาขาวิชา การวางผังเมือง ภาควิชาการวางผังภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	แผนที่ 5.2 แสดงผังการใช้ที่ดินในพื้นที่ศึกษา B	
	เครื่องหมาย แม่น้ำ แนวเขตสุขาภิบาล ถนน ภูเขา ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง	
ที่มา : กรมการผังเมือง	มาตรฐาน 1 : 17,500	

การวางแผนการใช้ที่ดินสุขาภิบาลปากน้ำและพื้นที่ป่าชายเลนโดยรอบสุขาภิบาล อำเภอเมือง จังหวัดระนอง

สาขาวิชา การวางผังเมือง ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	แผนที่ 5.3 แสดงผังการใช้ที่ดินในพื้นที่ศึกษา C								
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	<table border="0"> <tr> <td data-bbox="430 1911 604 1965"> เครื่องหมาย </td> <td data-bbox="604 1911 786 1965"> แม่น้ำ </td> <td data-bbox="786 1911 1088 1965"> แนวเขตสุขาภิบาล </td> <td data-bbox="1088 1911 1489 1965"> ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการ และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม </td> </tr> <tr> <td data-bbox="430 1965 604 2031"> ถนน </td> <td data-bbox="604 1965 786 2031"> อนุสาวรีย์ </td> <td data-bbox="786 1965 1088 2031"> ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย </td> <td data-bbox="1088 1965 1489 2031"></td> </tr> </table>	เครื่องหมาย	แม่น้ำ	แนวเขตสุขาภิบาล	ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการ และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	ถนน	อนุสาวรีย์	ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย	
เครื่องหมาย	แม่น้ำ	แนวเขตสุขาภิบาล	ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการ และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม						
ถนน	อนุสาวรีย์	ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย							
ที่มา : กรมการผังเมือง	มาตราส่วน 1 : 17,500								

การวางแผนการใช้ที่ดินสุขาภิบาลปากน้ำและพื้นที่ป่าชายเลนโดยรอบสุขาภิบาล อำเภอเมือง จังหวัดระนอง

สาขาวิชา การวางผังเมือง ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	แผนที่ 5.4 แสดงผังการใช้ที่ดินในพื้นที่ศึกษา D
	เครื่องหมาย แม่น้ำ แนวเขตสุขาภิบาล ถนน ภูเขา ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
	ที่มา : กรมการผังเมือง มาตรฐาน 1 : 17,500

5. Buffer Zone มีพื้นที่ประมาณ 5.04 ตารางกิโลเมตร คือพื้นที่ที่อยู่ในพื้นที่ D บางส่วนทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือจะมีพื้นที่ประมาณ 2.36 ตารางกิโลเมตรและทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้จะมีพื้นที่ประมาณ 2.73 ตารางกิโลเมตร ที่อยู่ติดกับเขตผังเมืองรวมสีเขียวแก่ประเภทเขตเกษตรกรรมทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิ์อีก 2 ส่วน เป็นส่วนที่ติดกับเขตพื้นที่ D ทางทิศตะวันตกกำหนดให้เป็นแนวกันชน (Buffer zone) ของแผนการใช้ที่ดินสุขภาพปากน้ำและพื้นที่ป่าชายเลนโดยรอบดังแผนที่ที่ 5.5 โดยมีข้อกำหนดให้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงสามารถเข้ามาใช้ประโยชน์ในพื้นที่แห่งนี้และคอยดูแลรักษาพื้นที่เหล่านี้ตลอดจนป่าชายเลนบริเวณใกล้เคียงด้วยมาตรการจะเป็นอย่างไรจะนำเสนอในข้อเสนอแนะต่อไป

จากพื้นที่ 4 ส่วนและ Buffer zone สามารถนำมาเชื่อมต่อกันและเอาไปเชื่อมต่อกับเขตผังเมืองรวมเดิมจะได้แผนที่ที่ 5.6

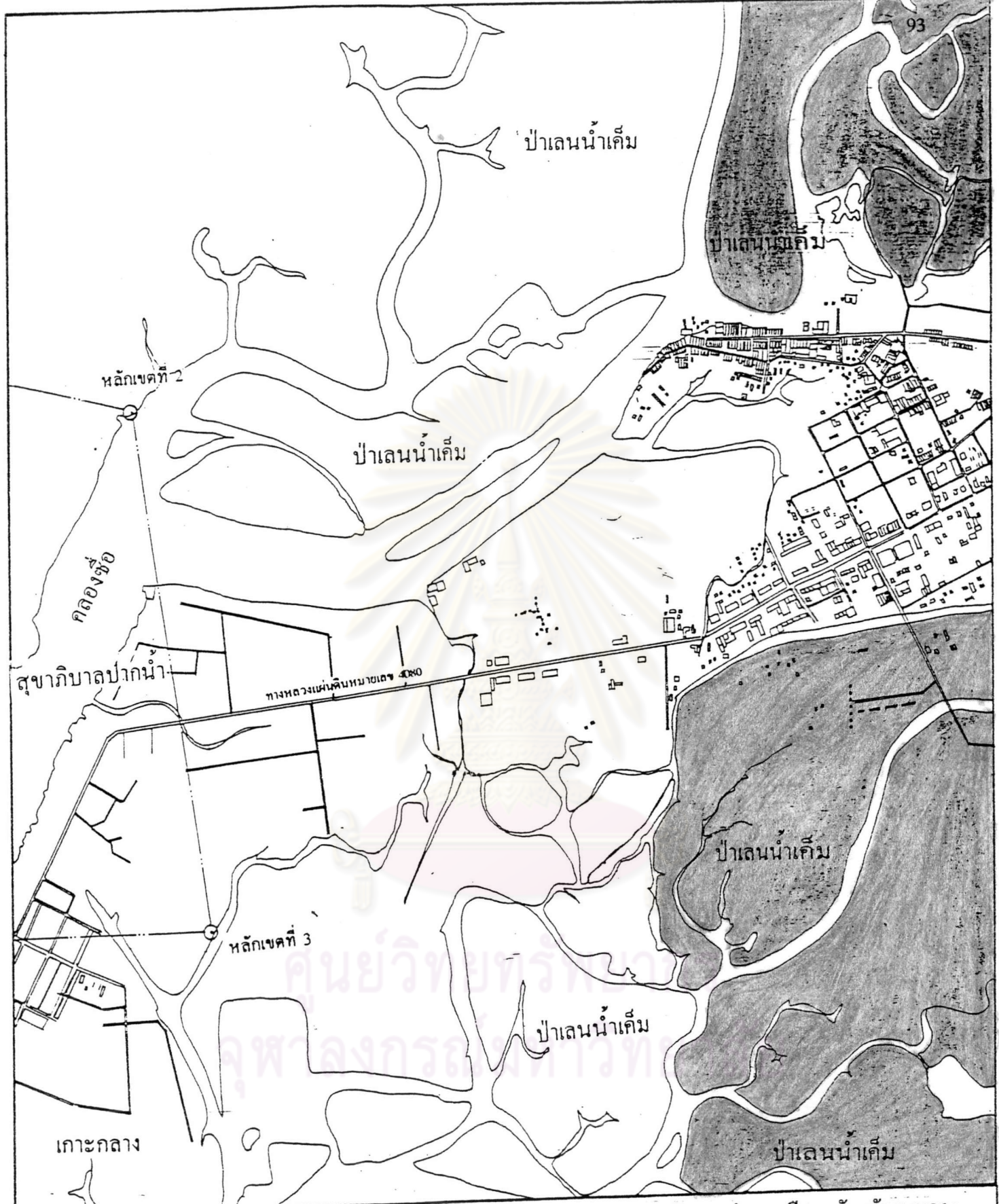
จะสามารถสังเกตเห็นได้ว่า ผังการใช้ที่ดินที่ผู้ศึกษาเสนอเป็นผังที่แสดงถึงความต้องการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เป็นที่ตั้งและทำเลอันเหมาะสมอันก่อให้เกิดคุณภาพประโยชน์มากมายและสามารถสนองความต้องการของทุกฝ่ายได้ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาล, เอกชนและประชาชน ที่คำนึงถึงความสอดคล้องรัดกุม และก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่ายอย่างเท่าเทียมกันไม่ใช่สำหรับบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือคณะใดคณะหนึ่ง

เพราะสุขภาพปากน้ำและพื้นที่ป่าชายเลนโดยรอบ มีความเหมาะสมที่จะเป็นแหล่งธุรกิจการค้าชายแดน, การประมงและมีความเหมาะสมในด้านการอนุรักษ์ป่าชายเลนเพื่อความสะดวกทางนิเวศวิทยาอีกด้วย ผังการใช้ที่ดินดังกล่าวพยายามรักษาสภาพสมดุลทางสิ่งแวดล้อมของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่รอบ ๆ การใช้ประโยชน์ที่ดินแห่งนี้ ให้มีความสมดุลในระดับหนึ่งเท่าที่จะเป็นไปได้ เพราะผังการใช้ที่ดินนี้จะต้องมีมาตรการพิเศษมาควบคุมดูแลหรือบังคับใช้เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและพยายามป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต นอกจากนี้การปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าวจะต้องเป็นไปอย่างเคร่งครัด ด้วยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องอีกด้วย จึงจะประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางเอาไว้.

หมายเหตุ

รายละเอียดที่อยู่ในผังการใช้ที่ดินแต่ละส่วนของการใช้สือนี้อาจมีความหมายเหมือนกับการประกาศบังคับใช้ของกรมการผังเมืองทุกประการ (ภาคผนวก ข.)

การวางแผนการใช้ที่ดินสุขาภิบาลปากน้ำและพื้นที่ป่าชายเลนโดยรอบสุขาภิบาล อำเภอเมือง จังหวัดระนอง

สาขาวิชา การวางผังเมือง
 ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ 5.5 Buffer zone

เครื่องหมาย แม่น้ำ   แนวเขตสุขาภิบาล   Buffer zone

ถนน   ภูเขา

ที่มา : กรมการผังเมือง   มาตรฐาน 1 : 17,500

ป่าสงวนแห่งชาติคลองเสีควาด
ป่าเขาหินช้าง และ ป่าเขาสามแหลม

ป่าสงวนแห่งชาติคลองห้วยเขียว
และป่าคลองเกาะสุย

ป่าสงวนแห่งชาติ
ป่าละอุ่น
และป่าราชกรูด

แม่น้ำกระบุรี

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4080

หลักเขตที่ 1

หลักเขตที่ 2

หลักเขตที่ 3

เกาะคณฑี

หลักเขตที่ 4

เกาะกลาง

คลองระนอง

ไปบ้านหาดส้มแป้น

- ผังการใช้ที่ดินโซน A
- ผังการใช้ที่ดินโซน B
- ผังการใช้ที่ดินโซน C
- ผังการใช้ที่ดินโซน D
- BUFFER ZONE

เครื่องหมาย 1 เขตติดห้อง 2 เขตติดัม 3 เขตติดแคง 4 เขตติดม่วงอ่อน 5 เขตติดเขียว 6 เขตติดเขียวอ่อน 7 เขตติดเขียวมะกอก 8 เขตติดเทาอ่อน 9 เขตติดน้ำเงิน		ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย	 แนวเขตผังเมืองรวม เขตเทศบาล เขตสุขาภิบาล ทางหลวง ถนน ถนนโครงการ สะพาน แม่น้ำ คลอง ห้วย Buffer zone
		ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง	
		ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก	
		ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจ	
		ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม	
		ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	
		ที่ดินประเภทสถาบันการศึกษา	
		ที่ดินประเภทสถาบันศาสนา	
		ที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ	

การวางแผนการใช้ที่ดินสุขาภิบาลปากน้ำและพื้นที่ป่าชายเลนโดยรอบสุขาภิบาล อำเภอเมือง จังหวัดระนอง

สาขาวิชา การวางผังเมือง
ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่ : กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภทท้ายกฎกระทรวง

แผนที่ 5.6 แสดงการวางแผนส่วนพื้นที่เขตเป็นโซน A, B, C, D, Buffer zone

ที่มา : กองผังเมืองรวม กรมการผังเมือง

มาตราส่วน 1 : 45,000

